

POSTANOWIENIE

29 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 29 sierpnia 2023 r. w Warszawie
zażalenia F. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
na postanowienie Sądu Najwyższego
z 24 października 2022 r., I CSK 3656/22,
w sprawie z powództwa F. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
przeciwko M. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. i T. M.
o zapłatę,

1) odrzuca zażalenie;

**2) umarza postępowanie co do wniosku o zwolnienie od
kosztów sądowych w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 października 2022 r. Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 17 listopada 2021 r. na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. z powodu skonstruowania wniosku skargi kasacyjnej w sposób nieodpowiadający art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

W zażaleniu wniesionym pismem z 13 grudnia 2022 r. oraz z 10 stycznia 2023 r. powódka zaskarżyła powyższe postanowienie w całości. Wniósł o jego uchylenie i nadanie skardze kasacyjnej biegu, rozpoznanie zażalenia jako oczywiście zasadnego bez pobierania opłaty od zażalenia oraz o zwolnienie powoda od kosztów sądowych w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dopuszczalność poszczególnych środków odwoławczych lub środków zaskarżenia oraz ich warunki są w sposób wyczerpujący unormowane w przepisach postępowania cywilnego. Zażalenie jest środkiem zaskarżenia przysługującym na wymienione w ustawie postanowienia sądu pierwszej instancji do sądu drugiej instancji (art. 394 k.p.c.) lub do innego składu sądu pierwszej instancji (art. 394^{1a} k.p.c.) albo na wymienione w ustawie postanowienia sądu drugiej instancji do Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c.) lub do innego składu sądu drugiej instancji (art. 394² k.p.c.).

Orzeczenia Sądu Najwyższego jako organu sprawującego nadzór judykacyjny nad orzecznictwem sądów powszechnych, nie podlegają zaskarżeniu w drodze środków odwoławczych. Ewentualny wyjątek musiałby być wyraźnie wskazany w ustawie. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego ani ustawa o Sądzie Najwyższym nie przewidują zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego odrzucającego skargę kasacyjną do innego składu tego Sądu (zob. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 13 lipca 2022 r., III CZ 294/22; z 24 czerwca 2022 r., III CZ 224/22; z 24 stycznia 2023 r., III CZ 331/22; z 22 czerwca 2022 r., III CZ 170/22; z 16 listopada 2018 r., IV CSK 12/18; z 15 lipca 2020 r., II PO 19/20; z 28 maja 2019 r., I CSK 746/17; z 14 października 2021 r., IV CZ 67/20).

Zażalenie skarżącego było zatem - niezależnie od treści podniesionych w nim zarzutów - niedopuszczalne. Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 397 § 1¹ i art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji. Wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie postępowania zażaleniowego był bezprzedmiotowy, gdyż nie żąda się opłaty od pisma, jeżeli już z jego treści wynika, że podlega ono odrzuceniu (art. 126² § 2 k.p.c.), postępowanie w jego przedmiocie podlegało w konsekwencji umorzeniu (art. 355 k.p.c.).

(K.L.)

[f.n]